

Ringmärkningen vid Falsterbo fågelstation 1985

The ringing activity at Falsterbo Bird Observatory in 1985

Lennart Karlsson, Karin Persson & Göran Walinder

Meddelande nr 113 från Falsterbo fågelstation

För sjätte året i rad bedrevs stationens märkningsverksamhet enligt standardiserade rutiner med daglig fångst vid fyren under såväl vår som höst samt i vassarna på Flommen under hösten. Totalt ringmärktes 21 090 fåglar under 1985, vilket är något under genomsnittet för de fem föregående åren (1980-84: $\bar{x} = 24\,271$). I denna rapport lämnas en översiktlig redovisning av årets resultat samt några exempel ur återfyndsskörden.

I anslutning till det rutinmässiga arbetet fortsatte för tredje året specialprojektet rörande fotografisk dokumentation av ålders- och könsskiljande karaktärer hos tättingar (se Karlsson m.fl. 1985). Stationen medverkade dessutom i en rad andra projekt. Sålunda genomfördes t.ex. häckfågelundersökning och pullmärkning i Falsterbo park som en del i Holkprojektet (Karlsson m.fl. 1986). Vidare bidrog stationen med uppgifter om fettstatus och vikt hos finkar till ett projekt rörande betydelsen av retursträck hos bo- och bergfink under hösten (Lindström & Alerstam i manus) samt med såväl vanliga rödhakar som ostliga "felflyttare" till orienteringsexperiment (Sandberg 1985); båda projekten utförs vid Ekologiska inst., Lunds universitet. Till den omfattande rödhakeforskningen vid Ottenby fågelstation (se t.ex. Hjort & Petersson 1985) insamlades vissa uppgifter, bl.a. om tarsfärg, på de i Falsterbo fångade rödhakarna.

Fångstinsats

Verksamheten fortsatte under 1985 enligt de rutiner som började tillämpas 1980 (Roos & Karlsson 1981). Således bedrevs daglig nätfångst vid fyren under tiden 21 mars - 10 juni och 21 juli - 5 november. På Flommen pågick verksamhet under perioden 21 juli - 10 oktober, där tiden 16 september - 10 oktober för tredje året utgjorde "försöksverksamhet" inför en förlängning av Flommensåsongen (se nedan). Den dagliga fångstinsatsen omfattade alltid minst fyra timmar på våren och sex timmar på hösten, räknat från gryningen. Med hänsyn till fåglarnas välbefinnande inställdes verksamheten under ett fåtal dagar med hård vind eller ihållande nederbörd.

Tabell 1. Fångstinsats 1985 fördelad på lokaler samt antalet nättimmar i förhållande till genomsnittet för åren 1980-84 (C₂ endast 1983-84).

Trapping efforts 1985 distributed on trapping sites and number of net hours in relation to the average number of the period 1980-84 (C₂ only 1983-84).

Lokal och period <i>Site and period</i>	Timmar <i>Hours</i>	Nättimmar <i>Net hours</i>	+ / - <i>(%)</i>
A: Fyren 21 Mar - 10 Jun (82 dgr)	368	5650	+ 5
B: Fyren 21 Jul - 5 Nov (108 dgr)	657	9903	+ 13
C ₁ : Flommen 21 Jul - 15 Sep (57 dgr)	281	4944	0
C ₂ : Flommen 21 Jul - 30 Sep (72 dgr)	368	6454	+ 16

Fångstinsatsen vid respektive lokal redovisas i Tab. 1. Med anledning av den nu fastställda förlängningen av Flommensäsongen har både den gamla och nya perioden tagits med.

Resultat

Rent allmänt karakteriserades 1985 av totalt sett låga fångstsiffror för en rad kort- och medeldistansflyttare, ett mera blandat resultat hos tropikflyttarna och god förekomst av partiella flyttare ("invasionsarter"), särskilt mesar.

Totalt ringmärktes 21 090 fåglar av 93 arter. Av dessa hänför sig 97% till "standardprogrammet". Vid fyren märktes 4501 ex under våren och 10 660 ex under hösten. Jämfört med de fem föregående årens medeltal innebär detta en låg vårsiffra ($\bar{x}$ = 5061, -11%) och en ännu lägre höstsiffra ($\bar{x}$ = 13 261, -20%). På Flommen märktes inom den gamla perioden (t.o.m. 15 sept) 4571 ex ($\bar{x}$ = 4667, -2%) och inom den nya (t.o.m. 30 sept) 5291 ex.

I Appendix redovisas årssummorna för samtliga arter. Siffrorna från fyren (kategori A och B) kan direkt jämföras med motsvarande uppgifter i årsrapporterna för 1980-85 (Roos & Karlsson 1981, 1982, Roos m.fl. 1983, 1984, 1985). För kategori C gäller att siffrorna där kan jämföras med kolumn C₂ i Tab. 4, där vi alltså räknat fram resultaten av den nya Flommensäsongen för 1983 och 1984.

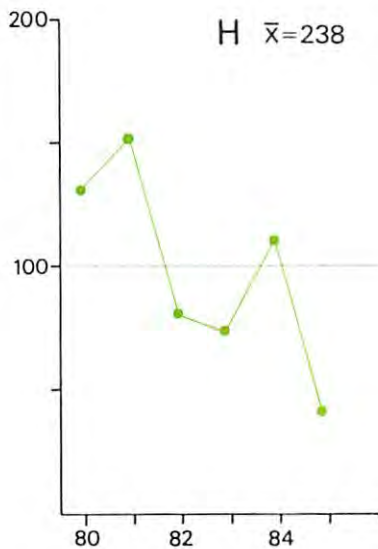
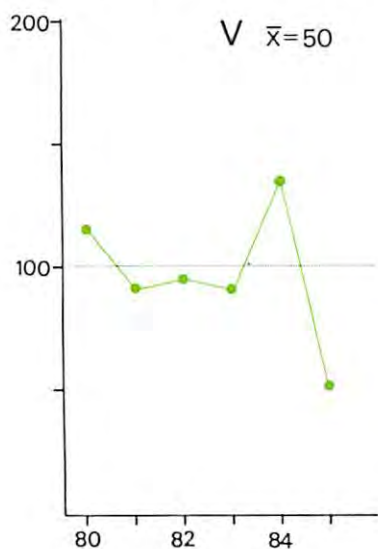
A: Fyren 21 mars - 10 juni

Vårsäsongens första hälft var kall och mycket nederbördsrik. Fram till den 10 maj noterades endast 12 nederbördsfria dagar. Så sent som i slutet av april förekom kraftiga snöbyar. Väderleken påverkade som alltid också ringmärkningsresultaten, framför allt under den nämnda perioden. Två arter, bofink och grönsiska, fångades då i nästan dubbelt (216) respektive mer än tio gånger så stort (438) antal som genomsnittet för 1980-84. Detta sammanhänge med att flera "bakslag" med snö och kyla drabbade Sydsverige under april. Den 10 april fångades t.ex. 77 bofinkar och 180 grönsiskor (näst högsta dagssumman någonsin) samt dessutom bl.a. 30 järnsparvar och 21 taltrastar. Effekterna av denna och andra liknande dagar avspeglas i Fig. 1, där tre av de ovan nämnda arterna är upptagna (jfr hösten nedan, kategori B). Som framgår av figuren fångades däremot andra Europaflyttare som t.ex. gärdsmyg (28 märkta, $\bar{x}$ 1980-84 = 54), rödhake (561, $\bar{x}$ = 1483) och kungsfågel (120, $\bar{x}$ = 253) i ovanligt låga antal. En möjlig förklaring till skillnaden mellan dessa tre och de tre förstnämnda arterna kan vara olikheter i flyttningsvanorna. Järnsparv och bofink är dagsträckare. Taltrasten sträcker vanligtvis på natten, men kan också uppträda på dagsträck. På våren går retursträck av dessa arter åt SW och således koncentreras de vid Falsterbo, precis som på hösten. Utsträckets omfattning är inte känd, men man kan anta att fåglarna i högre grad tvekar inför havet. I stället rastar de på Falsterbo-näset.

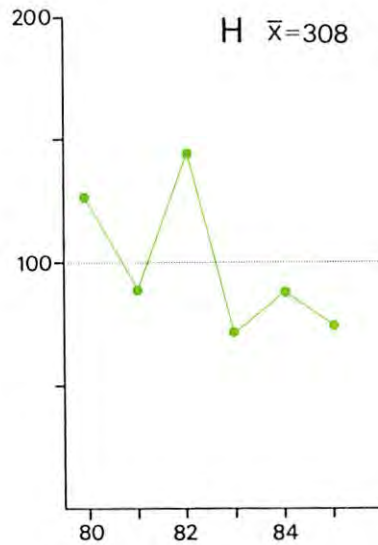
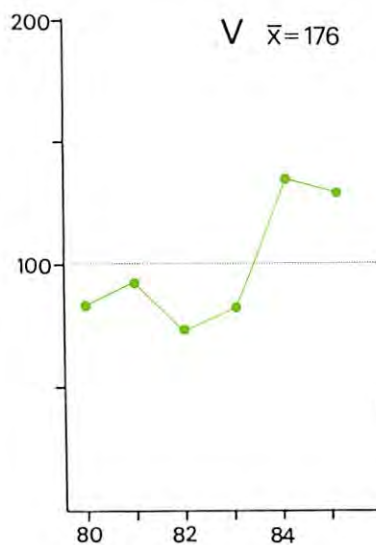
Däremot är gärdsmyg, rödhake och kungsfågel typiska nattsträckare. Om retursträck förekommer, koncentreras det uppenbarligen inte på samma vis. Nattsträck löper normalt på bred front (liksom dagsträck i medvind), medan dagsträck i sidovind eller motvind koncentreras till kustlinjer och uddar (Alerstam 1978). Det här iakttagna fenomenet visar på intressanta skillnader mellan olika arter, och med ett större bakgrundsmaterial kommer det att bearbetas vidare.

Vintern var sträng i de områden där de här behandlade arterna övervintrar. Låga fångstsiffror kunde alltså förväntas på grund av hög vintermortalitet. Antalet märkta gärdsmygar, rödhakar och kungsfåglar ser ut att vara en följd av detta, men rimligen borde också järnsparv, taltrast och bofink ha drabbats. Fångstsiffrorna pekar emellertid här åt rakt motsatt håll. Vi kan bara anta, att de lokala faktorerna (som t.ex.

Gärdsmyg *Troglodytes troglodytes*

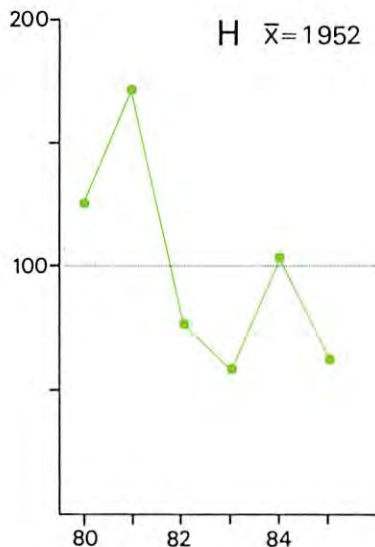
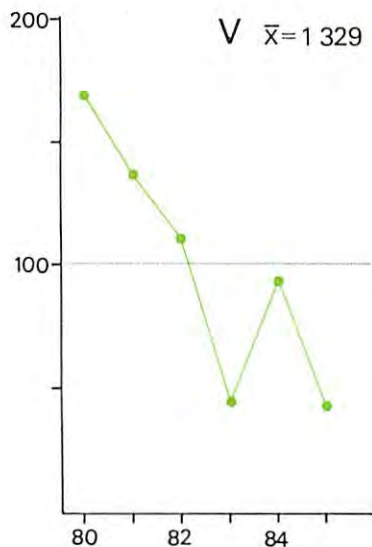

Järnsparv *Prunella modularis*

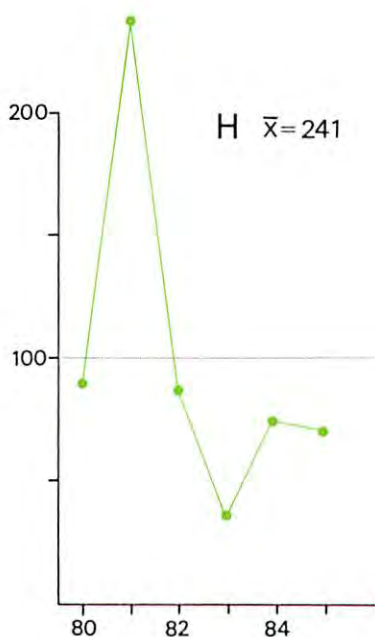
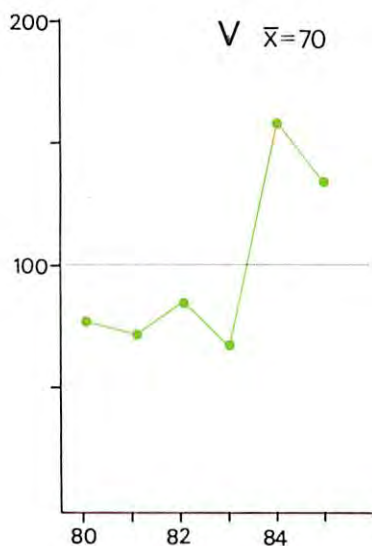

Figur 1. Årliga variationer i antalet ringmärkta exemplar av sex tättingarter med vinterkvarter i Europa under vår (V, kategori A i Appendix) och höst (H, kategori B i Appendix) 1980 - 1985. Index: Den genomsnittliga vår- respektive höstsumman (6 år) = 100.

Rödhake *Erithacus rubecula*

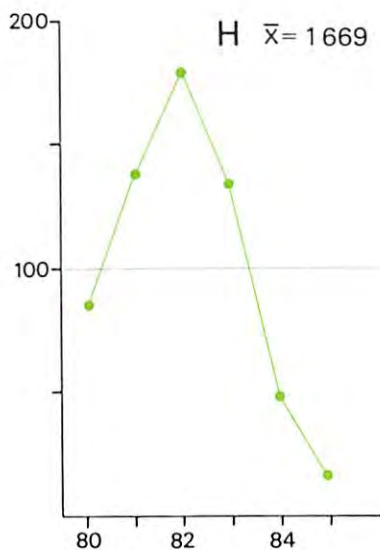
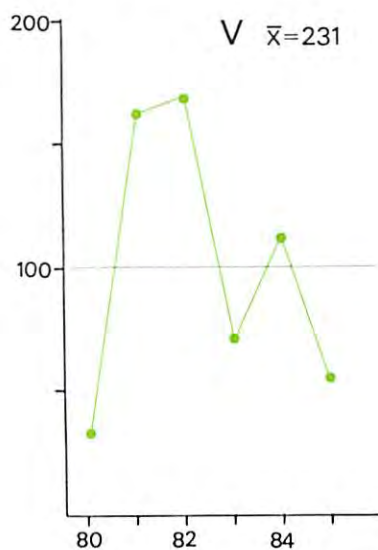

Taltrast *Turdus philomelos*

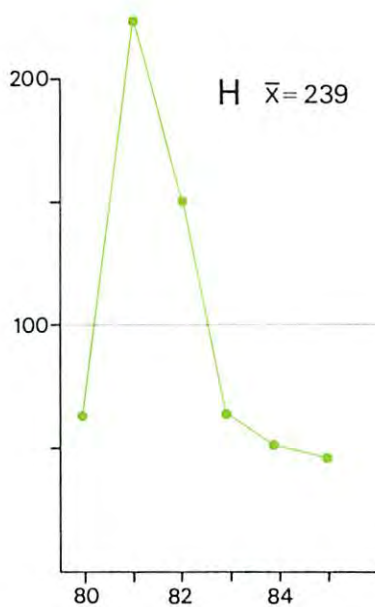
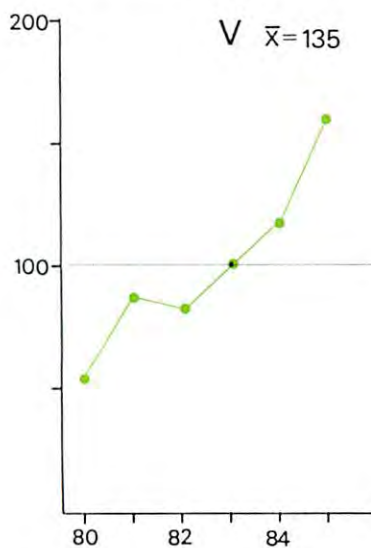

Annual variations in the number of six passerines wintering in Europe in spring (V, A in Appendix) and autumn (H, B in Appendix) 1980 - 1985. Index: average spring and autumn totals respectively (6 years) = 100.

Kungsfågel *Regulus regulus*

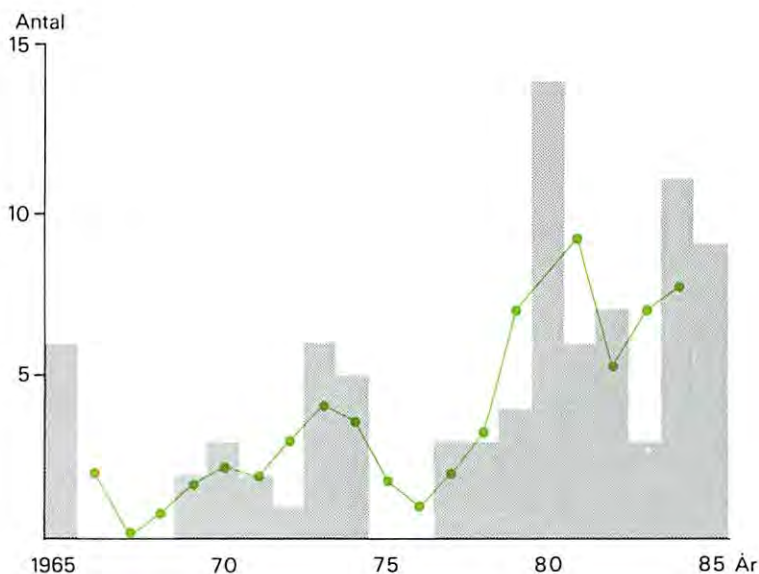

Bofink *Fringilla coelebs*

retursträck) ger större utslag i vårfångsten än en allmän minskning föranledd av en sträng vinter för dessa arter (jfr hösten, kategori B, nedan).

Under våren ringmärktes 43 gransångare vid fyren. Nio av dessa bedömdes tillhöra rasen *collybita*. Inslaget av sådana gransångare blir allt större. Noggranna anteckningar om rastillhörigheten har gjorts under de senaste två åren. Med hjälp av dessa data kan vi konstatera att *collybita* i huvudsak anländer efter den 10 maj och att ungefär vid samma tidpunkt har de allra flesta *abietinus* passerat. Som ett grovt mått på förekomsten av *collybita* visas i Fig. 2 antalet ringmärkta gransångare efter den 10 maj under 21 vårsäsonger. Under alla dessa år har fångst ägt rum vid fyren under maj och några dagar in i juni. Även om fångstinsatsen inte varit lika intensiv som under 80-talet ger figuren åtminstone en fingervisning om utvecklingen. För en reell ökning talar också att *collybita* är en vanlig häckfågel så nära som på Själland (Dybbro 1976) och sedan ett drygt tiotal år tillbaka häckar den i Skåne med kärnförekomst i den nordvästra delen av landskapet (Gårdenfors m.fl. 1985). I Falsterbo fångades f.ö. en ung *collybita* den 9 augusti. Denna fågel hade inte genomgått sin partiella sommar-ruggning och var därför rimligen född på Falsterbonäset. Ytterligare ett indicium som styrker ökningen är de ringmärkningssiffror som redovisas från Ottenby (Ellegren & Pettersson 1985). Utvecklingen där och vid Falsterbo stämmer väl överens.

Figur 2. Antalet ringmärkta gransångare (staplar) samt glidande treårsmedeltal (punkter) under senvåren (efter 10 maj) 1965 - 1985.

Number of ringed *Phylloscopus collybita* (columns) and three-year gliding averages (dots) during late spring (after 10 May) in 1965 - 1985.

I vårfångsten av tropikflyttare var lövsångaren som vanligt dominerande art (1976). Visserligen är denna siffra inte mer än drygt hälften av fjolårets rekordnotering, men sett över hela sexårsperioden är det den näst högsta. Huvuddelen av lövsångarna fångades på sex dagar, nämligen den 4, 10, 11, 14, 17 och 18 maj (122 + 186 + 127 + 179 + 344 + 185).

Speciellt morgonen den 17 maj var intressant. I gryningen kom tät dimma vältrände norrifrån och mängder av nattsträckare, framför allt lövsångare, slog ned i fyrdungen. Enligt de försök som pågår, för att åldersbestämma lövsångarna efter mjukdelarna, erhöll vi denna morgon en markant avvikande åldersfördelning. Antalet gamla (3k +) fåglar var väsentligt högre (ca 38%) än genomsnittet dithills under våren (ca 14%). Andelen gamla fåglar kan ha varit ännu större, eftersom ca 10% av fångsten inte med säkerhet kunde åldersbestämmas. Uppenbarligen bromsade dimman upp allt sträck. Normalt väljer förmodligen inte de gamla fåglarna en tämligen dålig rastplats som fyrdungen, utan fortsätter en bit in över land. Detta anges ibland som en orsak till den oproportionerligt stora andelen ungfåglar vid kuststationer (Ralph 1981, Alerstam 1982, Pettersson 1983).

Enda tropikflyttare, bland dem som fångas i någorlunda antal varje vår, och som låg över medeltalet för 1980-84, var törnsångaren (106 märkta, $\bar{x} = 74$). Under medeltalet låg bl.a. rödstjärt (94, $\bar{x} = 130$) och trädgårdssångare (56, $\bar{x} = 78$).

Ovanligare arter som märktes under våren var en ringtrast (9 maj, 2k hona), en lundsångare (28 maj, 2k hane), en gransångare av rasen *tristis* (21 maj, 2k hona) och en dvärgsparv (6 maj, 2k hane).

B: Fyren 21 juli - 5 november

Höstfångsten vid fyren dominerades, för andra året i rad, av blåmes. Inte mindre än 38% av totalsumman (4054 av 10 660) utgjordes av blåmes och höstens siffra är tillika den näst högsta någonsin (högsta 1984 : 5718 ex). Blåmesinvasionen var precis som fjolårets koncentrerad till perioden 23 september - 15 oktober (1984: 93%, 1985: 97%) och bästa fångstdag blev även i år den 13 oktober (1984: 981 ex, 1985: 852 ex). Mediandatum inföll den 6 oktober, fyra dagar tidigare än under 1984.

I Tab. 2 redovisas ålders- och könsfördelningen hos de ringmärkta blåmesarna under ett år med liten utvandring (1983) och två år med massutvandring (1984 och 1985). Vi har i tabellen uteslutit de fåglar, som fångats under juli och augusti (lokala häckfåglar). Under alla tre åren är ungfåglarna i kraftig dominans och den skeva könsfördelningen med stor övervikt på honor tycks inte heller vara beroende av utvandringens omfattning. Enligt en undersökning av blåmesbeståndet vid Revinge (Smith & Nilsson i manus) beräknas 70% av de unga honorna och 29% av de unga hanarna att utvandra. Under förutsättning att det föds lika många hanar som honor, pekar våra resultat mot en ännu större skillnad mellan könen (ca 80% honor och 20% hanar).

Som framgår av tabellen är andelen gamla fåglar (2k +) något högre 1985 (8%) än 1984 (3%). Detta kan vara en följd av att 1984 var ett bättre häckningsår än 1985.

Även talgoxen uppträdde synnerligen talrikt och 1104 ex ringmärktes. Det är nästan 300 fler än under 1984 och den näst högsta höstsiffran någonsin (högsta 1981: 1487 ex). Bästa fångstdag var liksom för blåmesen den 13 oktober (189 ex), vilket innebär att av dagssumman på 1089 fåglar utgjordes 96% av blåmes + talgoxe. Mediandatum för talgoxen inföll den 6 oktober, en vecka tidigare än under 1984.

Även bland talgoxarna dominerade unga honor i fångsten: 70% av totalfångsten och 74% bland ungfåglarna (Tab. 2). Det sistnämnda är en något högre andel än 1983 (66%) och 1984 (69%) och även högre än i tidigare publicerat material från Falsterbo, där andelen honor bland ungfåglarna anges till ca 55% (Lindskog & Roos 1979).

Bland andra s.k. invasionsarter noterades 19 spillkråkor (16 september - 25 oktober), 18 större hackspettar (varav 17 under tiden 23 september - 20 oktober) och 37 nötkråkor (8 september - 15 oktober). Av nötkråkorna var 15 tjocknäbbade och 22 smalnäbbade. De tjocknäbbade uppträdde tidigast (första fångade den 8 september, mediandatum 26 september). Från den 23 september fångades båda raserna, mediandatum för de smalnäbbade inföll den 9 oktober. Efter den 15 oktober fångades ingen

Tabell 2. Ålders- och könsfördelning hos blåmes och talgoxe, ringmärkta höstarna 1983-85 (Fyren 1 september - 5 november).

Age and sex distribution in Parus caeruleus and P. major ringed in autumns 1983-85 (lighthouse garden 1 Sep - 5 Nov). Euring age/sex codes used.

		1983		1984		1985	
		N	%	N	%	N	%
Blåmes <i>Parus caeruleus</i>							
1k	3	4	2,0	23	0,4	1	0,0
1k hane	3M	36	17,8	1224	22,2	755	20,3
1k hona	3F	162	80,2	4271	77,4	2967	79,7
Summa	Total	202	100,0	5518	100,0	3723	100,0
2k + hane	4M	1	---	7	3,7	17	5,2
2k + hona	4F	7	---	184	96,3	309	94,8
Summa	Total	8	---	191	100,0	326	100,0
% 1k	% 3s	96,2		96,7		91,9	
		N	%	N	%	N	%
Talgoxe <i>Parus major</i>							
1k hane	3M	43	33,9	213	31,0	263	25,7
1k hona	3F	84	66,1	474	69,0	762	74,3
Summa	Total	127	100,0	687	100,0	1025	100,0
2k + hane	4M	1	---	25	19,7	22	31,9
2k + hona	4F	3	---	102	80,3	47	68,1
Summa	Total	4	---	127	100,0	69	100,0
% 1k	% 3s	96,9		84,4		93,7	

nötkråka (jfr mesarna ovan). Beträffande ugglor hänvisar vi till kategori D nedan.

Bland de mera regelbundet flyttande arterna noterades siffror under medeltalet för de flesta tropikflyttarna. Det gäller t.ex. rödstjart (133 märkta, $\bar{x}$ = 366), härmsångare (42, $\bar{x}$ = 72), årtsångare (48, $\bar{x}$ = 89), trädgårdssångare (98, $\bar{x}$ = 281), svarthätta (36, $\bar{x}$ = 61), lövsångare (1653, $\bar{x}$ = 2303) och svartvit flugsnappare (148, $\bar{x}$ = 208). För fyra av dessa arter (härmsångare, trädgårdssångare, lövsångare och svartvit flugsnappare) gäller dock, att medeltalet starkt påverkas av den extremt goda fångsten hösten 1982 (Roos m.fl. 1983). Med 1982 frånräknat framstår årets höstfångst av dessa arter utom trädgårdssångare som mera "normal": mindre än $\pm$ 5% variation från medeltalet för de övriga fyra åren.

I större antal än medelvärdet för höstarna 1980-84 fångades trädpiplärka (270, $\bar{x}$ = 193) och törnskata (38, $\bar{x}$ = 31). Av trädpiplärkorna togs 157 ex på en enda dag, den 24 aug, då massträck av trädpiplärka förekom och stora flockar tidvis slog ned i buskagen norr om fyrdungen.

För Europaflyttarna noterades genomgående låga fångstsiffror (Fig. 1). Tendensen är mer likartad än under våren (jfr kategori A, ovan).

Korrelation mellan vintertemperatur och fångstsiffror påföljande höst har påvisats för gårdsmyg (Hjort & Lindholm 1978) och för kungsfågel (Karlsson 1980). Fångstresultaten vid Falsterbo hösten 1985 ligger helt i linje med detta, även om andra faktorer såsom häckningsframgång och vädrets inverkan på sträck och fångstbetingelser också måste vägas in. Också vid Ottenby fångades Europaflyttarna under hösten 1985 emellertid i lägre antal än normalt (Pettersson 1986).

Siffran för kungsfågel (260) är den lägsta under sexårsperioden. Könskvoten hane/hona var 0,79, vilket är den största övervikt på honor som konstaterats under åren 1970-85. Under goda fångstår är hanarna i allmänhet många fler än honorna (Karlsson 1980). Vad som orsakar denna skiftande könsfördelning vet vi inte.

De enda rariteter som ringmärktes under hösten var två taigasångare (19 september och 11 oktober, båda 1k). För Falsterbo ovanliga arter var en talltita (2 oktober, 1k hane) och en tofsmes (25 juli, 1k hane). Tofsmesen var stationens andra märkta, och den kontrollerades för övrigt dagen efter märkningen i Ljunghusen (Christer Persson).

Tofsmes - en raritet i Falsterbo.

C: Flommen 21 juli - 30 september

Som inledningsvis omtalats, har vi nu fastställt att Flommenssäsongen hädanefter ska omfatta tiden 21 juli - 30 september. På så vis erhålles en fullständigare täckning av framför allt *Acrocephalus*-arternas sträck.

Anledningen till att vi har satt 30 september som slutdatum är de resultat, som erhållits ur den tre år långa "provperioden" (1983 - 1985) med fångst t.o.m. 10 oktober (Tab. 3). Som synes har mindre än 3% av säv- och rörsångarna fångats i oktober. Naturligtvis vet vi ingenting om tiden efter den 10 oktober, men sannolikheten att den totala sträckbilden skulle förändras bedömer vi som minimal.

Två arter i Tab. 3, pungmes och sävsparv, avviker markant från de övriga. För att nå en fullständig täckning av sträcket hos dessa arter hade det varit nödvändigt med fångst åtminstone fram till början av november. Detta är av flera skäl inte möjligt, bl.a. vissnar vassen redan i början av oktober.

Tabell 3. Fångsten på Flommen av de för lokalen intressantaste arterna under 1983-85. I: 21 juli - 15 september. II: 16 - 30 september. III: 1 - 10 oktober. Siffran för pungmes inkluderar kontroller. Number of birds ringed at Flommen in 1983-85. I: 21 Jul - 15 Sep. II: 16 - 30 Sep. III: 1 - 10 Oct. In Remiz pendulinus controls of birds ringed elsewhere are included.

	1983-85	I	II	III
	n	%	%	%
Backsvala <i>Riparia riparia</i>	265	95	5	0
Ladusvala <i>Hirundo rustica</i>	748	90	6	4
Hussvala <i>Delichon urbica</i>	59	100	0	0
Gulärta <i>Motacilla flava</i>	178	96	4	0
Sädesärta <i>M. alba</i>	95	100	0	0
Buskskvätta <i>Saxicola rubetra</i>	264	94	6	0
Sävsångare <i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	1110	84	14	2
Kärrsångare <i>A. palustris</i>	358	96	4	0
Rörsångare <i>A. scirpaceus</i>	6084	84	13	3
Törnsångare <i>Sylvia communis</i>	92	91	8	1
Lövsångare <i>Phylloscopus trochilus</i>	2997	93	7	0
Pungmes <i>Remiz pendulinus</i>	47	43	43	14
Sävsparr <i>Emberiza schoeniclus</i>	968	15	55	30

Den olyckliga omständighet som en ändring i ett långsiktigt program innebär, har föranlett oss att redovisa båda perioderna i denna rapport. C₁ (t.o.m. 15 september) kan alltså jämföras tillbaka till 1980, medan C₂ endast kan jämföras fr.o.m. 1983 (Tab. 4).

Vassens tillväxt under 1985 var väsentligt bättre än under 1984 och flera av de gamla nåtgatorna kom åter till heders (jfr Roos m.fl. 1985). Fångsten blev också betydligt större än fjolårets. Inom C₁ ringmärktes 4571 ($\bar{x}$ 1980-84 = 4667) och inom C₂ 5291 fåglar.

Fångsten av rörsångare var i höst mycket nära medeltalet (C₁ 2060, $\bar{x}$ = 2045, C₂ 2400). Däremot fortsätter buskskvättans och sävsångarens vikande trender (Fig. 3). Årets siffra för buskskvätta är den klart lägsta under sexårsperioden. Sävsångaren har alltsedan början på 70-talet visat en minskande trend (se t.ex. Karlsson 1983) och denna tråkiga utveckling tycks fortsätta. Vid Kvismaren noterades sålunda vid en räkning i juni 1985 endast 18 sjungande sävsångare, mot 100 respektive 59 under 1977 och 1978 (Persson i brev).

Glädjande är däremot att kärrsångarens långsiktiga ökning tycks fortsätta (Fig. 3). Årets siffra (C₁ 171, C₂ 176) är den högsta någonsin. Samstämmiga uppgifter i en rad arbeten (Cavallin 1979, Hjort m.fl. 1981, Gärdenfors m.fl. 1984, Risberg 1984) pekar mot att det här verkligen är fråga om en expansion.

Mycket god var också fångsten av lövsångare (C₁ 1355, $\bar{x}$ = 952, C₂ 1385), vilket nästan är i nivå med rekordåret 1982 (1472). Av årets lövsångare fångades 93% (C₂) under tiden 8 augusti - 1 september, med mediandatum den 18 augusti.

Av pungmes gjordes 16 nymärkningar varav 11 i september. Alla utom en var ungfåglar. Dessutom gjordes som vanligt ett antal kontroller, totalt 9 st. Alla var märkta på skilda håll i Skåne, åtta av dem 1985, den nionde 1984.

Enda egentliga raritet under Flommenssäsongen var en vattensångare (1k), som ringmärktes den 14 september (stationens sjätte märkta). Som raritet i samband med nätfångst får man dock betrakta den fullvuxna knölsvan (4k + hane), som togs den 24 september.

Tabell 4. Ringmärkta fåglar vid Flommen 1983-85. C₁ = den ursprungliga perioden, 21 juli - 15 september. C₂ = den nya perioden, 21 juli - 30 september.

Number of ringed birds at Flommen in 1983-85. C₁ = original period, 21 July - 15 September. C₂ = new, extended standard period, 21 July - 30 September.

	1983		1984		1985	
	C ₁	C ₂	C ₁	C ₂	C ₁	C ₂
Knölsvan <i>Cygnus olor</i>	-	-	-	-	-	1
Kricka <i>Anas crecca</i>	1	1	-	-	-	-
Gråsand <i>A. platyrhynchos</i>	1	1	-	-	-	-
Sparvhök <i>Accipiter nisus</i>	1	1	33	40	19	50
Tornfalk <i>Falco tinnunculus</i>	-	1	-	-	-	1
Vattenrall <i>Rallus aquaticus</i>	-	1	1	1	1	1
Smålläckig sumphöna <i>Porzana porzana</i>	1	1	-	-	-	-
Rörhöna <i>Gallinula chloropus</i>	-	-	-	-	1	1
Mindre strandpipare <i>Charadrius dubius</i>	1	1	-	-	-	-
Mosnäppa <i>Calidris temminckii</i>	1	1	-	-	-	-
Myrsnäppa <i>Limicola falcinellus</i>	1	1	-	-	-	-
Brushane <i>Philomachus pugnax</i>	4	4	-	-	-	-
Dvärgbeckasin <i>Lymnocyptes minimus</i>	-	1	-	-	-	-
Enkelbeckasin <i>Gallinago gallinago</i>	11	12	-	-	-	-
Gluttsnäppa <i>Tringa nebularia</i>	3	3	-	-	-	-
Skogssnäppa <i>T. ochropus</i>	1	1	-	-	1	1
Grönben <i>T. glareola</i>	53	53	1	-	2	2
Drillsnäppa <i>Actitis hypoleucos</i>	33	33	-	-	8	8
Skrattmåsar <i>Larus ridibundus</i>	1	1	-	-	1	1
Kungsfiskare <i>Alcedo atthis</i>	1	2	-	-	-	-
Göktyta <i>Jynx torquilla</i>	1	1	-	-	1	1
Backsvala <i>Riparia riparia</i>	87	88	70	81	96	96
Ladusvala <i>Hirundo rustica</i>	321	327	142	179	211	214
Hussvala <i>Delichon urbica</i>	53	53	-	-	6	6
Trädpiplärka <i>Anthus trivialis</i>	40	46	11	14	38	42
Ängsapiplärka <i>A. pratensis</i>	5	8	1	4	-	4
Gulärta <i>Motacilla flava</i>	57	57	61	65	52	55
Citronärta <i>M. citreola</i>	-	-	-	1	-	-
Sädesärta <i>M. alba</i>	25	25	53	53	17	17
Gårdsmyg <i>Troglodytes troglodytes</i>	1	19	-	19	1	6
Järnsparv <i>Prunella modularis</i>	1	30	1	23	5	50
Rödake <i>Erithacus rubecula</i>	9	56	13	53	8	27
Näktergal <i>Luscinia luscinia</i>	2	2	1	1	1	1
Blåake <i>L. svecica</i>	4	6	1	1	1	1
Rödstjärt <i>Phoenicurus phoenicurus</i>	10	31	5	6	1	1
Buskskvätta <i>Saxicola rubetra</i>	139	153	60	60	48	51
Stenskvätta <i>Oenanthe oenanthe</i>	6	7	7	7	13	13
Koltrast <i>Turdus merula</i>	-	-	-	-	-	1
Talltrast <i>T. philomelos</i>	-	5	2	5	-	-
Gråhoppångare <i>Locustella naevia</i>	6	8	4	5	1	3
Vattensångare <i>Acrocephalus paludicola</i>	-	-	-	-	1	1
Sävsångare <i>A. schoenobaenus</i>	379	463	243	298	310	331
Kärrsångare <i>A. palustris</i>	111	117	61	65	171	176
Rörsångare <i>A. scirpaceus</i>	1920	2194	1134	1315	2060	2400
Trastsångare <i>A. arundinaceus</i>	2	2	2	2	-	-
Härmsångare <i>Hippolais icterina</i>	12	14	1	1	5	5
Ärtsångare <i>Sylvia curruca</i>	6	7	-	-	3	3
Törnsångare <i>S. communis</i>	36	41	10	10	38	40
Trädgårdssångare <i>S. borin</i>	3	3	5	5	2	3
Svarthätta <i>S. atricapilla</i>	-	2	1	1	1	3

Grönsångare <i>Phylloscopus sibilatrix</i>	-	1	1	1	-	-
Gransångare <i>P. collybita</i>	-	6	-	6	-	9
Lövsångare <i>P. trochilus</i>	902	1053	532	551	1355	1385
Kungsfågel <i>Regulus regulus</i>	-	36	-	10	-	-
Grå flugsnappare <i>Muscicapa striata</i>	3	3	4	4	-	-
Svartvit flugsnappare <i>Ficedula hypoleuca</i>	8	8	7	7	3	3
Blåmes <i>Parus caeruleus</i>	28	29	5	44	5	36
Talgoxe <i>P. major</i>	3	3	-	-	2	2
Pungmes <i>Remiz pendulinus</i>	1	7	2	4	10	16
Törnskata <i>Lanius collurio</i>	15	15	-	1	15	16
Skata <i>Pica pica</i>	-	-	1	1	-	2
Stare <i>Sturnus vulgaris</i>	1	1	-	-	4	4
Gråsparv <i>Passer domesticus</i>	1	1	-	-	-	-
Pilfink <i>P. montanus</i>	2	2	-	-	1	1
Bofink <i>Fringilla coelebs</i>	-	-	-	-	-	1
Bergfink <i>F. montifringilla</i>	-	-	-	1	-	-
Gröntfink <i>Carduelis chloris</i>	3	5	1	2	-	-
Grönsiska <i>C. spinus</i>	-	-	-	2	-	6
Hämpling <i>C. cannabina</i>	2	2	1	1	-	-
Rosenfink <i>Carpodacus erythrurus</i>	-	-	1	1	2	2
Dvärgsparv <i>Emberiza pusilla</i>	-	-	1	1	-	-
Sävsparv <i>E. schoeniclus</i>	67	173	31	317	50	191
Totalt Total	4386	5229	2511	3270	4571	5291

D: Fångst utanför standardprogrammet

I denna kategori ingår bl.a. de fåglar som märkts under "provförlängningen" av Flommensäsongen under tiden 1-10 oktober. Bl.a. fågades en videsparv (3k + hona) den 6 oktober, en ny märkart för stationen.

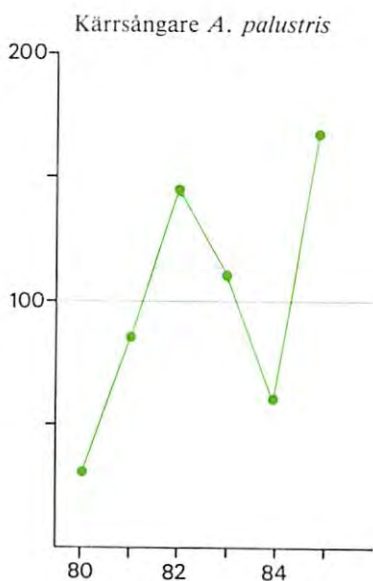
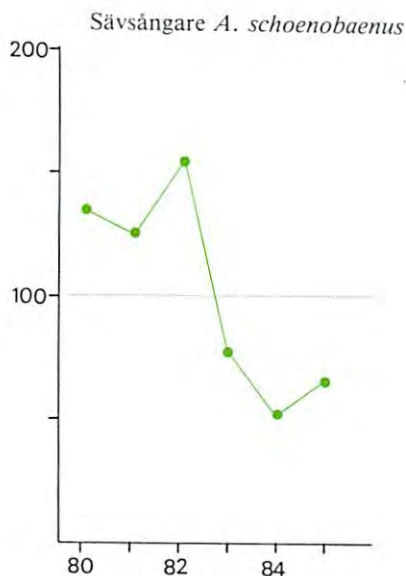
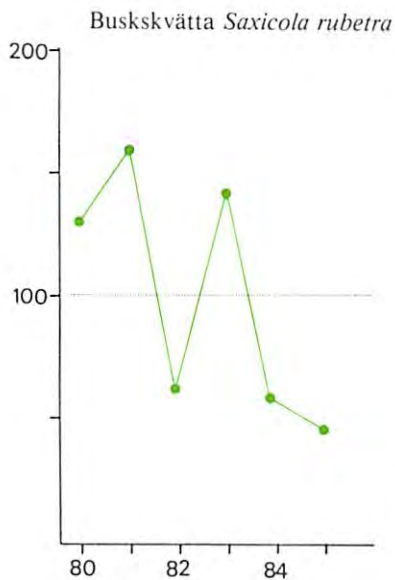
Under sammanlagt 12 kvällar mellan den 18 september och 19 oktober bedrevs ugglefångst vid fyren. Resultatet blev endast tre hornugglor och 17 pärlugglor (en pärluggla fågades inom ordinarie fångst). Bästa kväll blev den 25 september med 11 pärlugglor. Efter den 3 oktober fågades ingen uggle. Av de sammanlagt 18 pärlugglorna var endast fem årsungar (1k) mot normalt kraftig övervikt på ungfåglar (1982: 43 av 65 inkl. kontroller). Tolv av de gamla fåglarna bestämdes efter handpenneruggningen till fjolåringar (2k). Enligt rapport från Västerbotten (B. Hörnfeldt muntl.) var antalet häckande par ganska stort, men ungproduktionen dålig, vilket berodde på krasch i smågnagarpopulationen under våren.

E: Pullmärkning

Liksom tidigare år härrör de flesta pullmärkningarna från holkundersökningen i Falsterbo park. Beläggningen var i år låg: Häckning eller häckningsförsök (minst ett ägg) konstaterades i 51% av holkarna, $\bar{x}$ 1980-84 = 64%. Antalet häckningar av blåmes och talgoxe var 4 respektive 21 mot 13 respektive 34 under 1984 och ett medeltal under femårsperioden på 9 respektive 28.

Återfynd och kontroller

En samlad bild av Falsterbos återfynds-material t.o.m. 1980 har lämnats av Roos (1984). Därför nöjer vi oss här med att presentera ett axplock bland de återfynd som rapporterats under 1985.

Figur 3. Årliga variationer i antalet ringmärkta buskskvättor, sävsångare och kärrsångare vid Flommen 1980 - 1985 (period C₁, 21 juli - 15 september). Index: Den genomsnittliga årssumman 1980 - 1985 (6 år) = 100.

Annual variation in the number of ringed *Saxicola rubetra*, *Acrocephalus schoenobaenus* and *A. palustris* at Flommen 1980 - 1985 (period C₁, 21 July - 15 September). Index: average annual total (6 years) = 100.

De omfattande blåmesmärkningarna höstarna 1984 och 1985 gav en rad återfynd. Från ringmärkningsstationen vid Stignæs på sydvästra Själland rapporterades inte mindre än 13 kontroller hösten 1984 och 20 st 1985. En blåmes märkt vid Stignæs 1984, kontrollerades vid Falsterbo hösten 1985. Från övriga Själland rapporterades 6 (1984) respektive 2 (1985) återfunna blåmesar, från Lolland 3 (1985), från Langeland 1 (1984) och från Gedser på Falsters sydspets 2 (1985). I april gjordes två kontroller på Christiansö. Tidigare fanns ett marsfynd från Bornholm, och man kan ju fråga sig om inte dessa fåglar varit på vårsträck. Ingen blåmes från 1984-85 har hittills återfunnits söder om Danmark. Från tidigare år föreligger dock ett halvdussin fynd i norra Tyskland.

Bland övriga återfynd kan nämnas en kattuggla (pull, maj 1984), som i oktober samma år återfanns i Tomelilla. Detta är vårt tredje "långfynd" av arten, de tidigare två är bägge från södra Halland.

En rödhake märkt hösten 1982 återfanns i november 1984 vid Agadir i Marocko och utgör därmed vårt sydligaste fynd av denna art. Detsamma gäller en rörsångare som i maj 1985 hittades i El-Golea i norra Sahara, Algeriet. Från Algeriet rapporterades också en gransångare i november.

Några fynd av vårsträckande fåglar värda att nämnas är t.ex. en ärtsångare från Eilat, Israel i mars, en svarthätta från Syrien i maj och två lövsångare, som med en veckas mellanrum kontrollerades på Capri i början av maj. Nära slutmålet för sin resa torde den rödstjärt ha varit, som märktes i Falsterbo den 12 maj och återfanns i Västerbotten två veckor senare.

Slutligen skall också nämnas några "gamlingar". En skata, pullmärkt i Skanör 1972, hittades död i Falsterbo våren 1985, alltså efter 13 år. Detta kan jämföras med den av Staav (1982) uppgivna maximiåldern på ca 10 år för skator märkta i Sverige.

Tre knölsvanar ur en 4-kull från augusti 1973 kontrollerades alla i Limhamn vintern 1985, alltså efter drygt 11 år.

Under året inkom också vår äldsta kärrsnäppa hittills, en fågel märkt vid Slusan 1968 (2k +) och kontrollerad vid Ottenby 1985, dvs. 17 år senare! Den äldsta kärrsnäppan i det svenska fyndmaterialet är 24 år (Staab 1982).

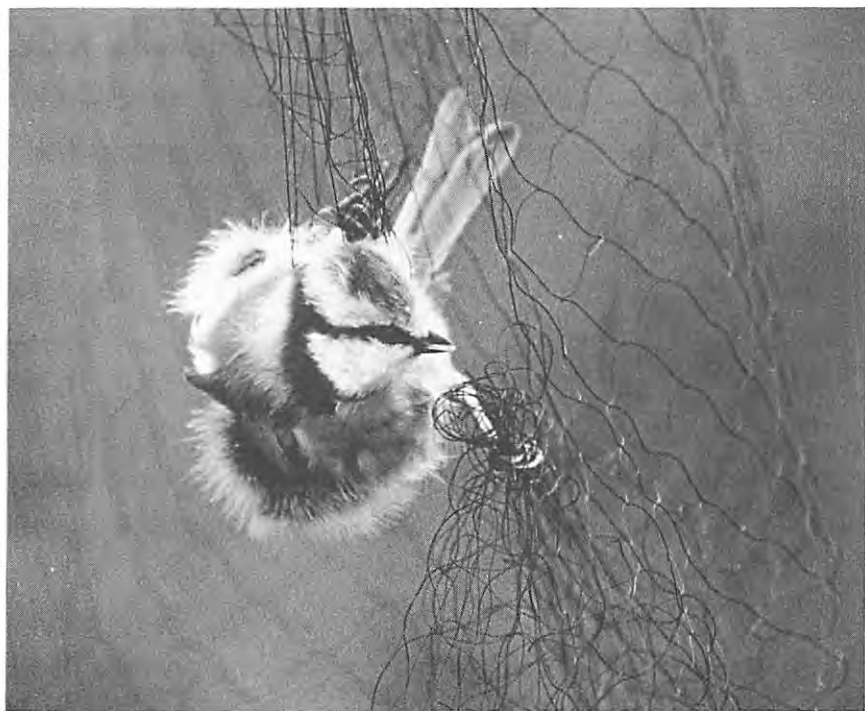
*

Som ringmärkare fungerade författarna. Dessutom arbetade följande personer under längre eller kortare perioder som assistenter och/eller guider: Anneli Andréasson, Jette Brandt, Jesper Hornskov och Ola Svensson. Till dessa riktas ett varmt tack.

Referenser

- Alerstam, T. 1978. Analysis and a theory of visible bird migration. - *Oikos* 30: 273-379.
- Alerstam, T. 1982. Fågelflyttning. Lund.
- Cavallin, B. 1979. Kärrsångarens förekomst i Skåne 1977. - *Anser* 18: 243-252.
- Dybbro, T. 1976. De danske ynglefugles udbredelse. København.
- Ellegren, H. & Pettersson, J. 1985. Gransångarens *Phylloscopus collybita* vårförekomst vid Ottenby. - *Calidris* 14: 3-12.
- Gärdenfors, U., Hirschfeld, E., Holst, O., Kjellén, N., Persson, O. & Undeland, P. 1984. Fåglar i Skåne 1983. - *Anser*, Suppl. 16.
- Gärdenfors, U., Hirschfeld, E., Kjellén, N., Persson, O., Undeland, P. & Weibull, P. 1985. Fåglar i Skåne 1984. - *Anser*, Suppl. 18.
- Hjort, C. & Lindholm, C.-G. 1978. Annual bird ringing totals and population fluctuations. - *Oikos* 30: 387-392.
- Hjort, C., Lindholm, C.-G. & Pettersson, J. 1981. Ringmärkningssiffror vid Ottenby fågelstation 1946-1980. Rapport från Ottenby fågelstation nr 2. Degerhamn.
- Hjort, C. & Pettersson, J. 1985. Rödhakar kring Medelhavet. - *Vår Fågelvärld* 44: 301-304.
- Karlsson, J. 1983. Utvecklingen för sävsångare och rörsångare under de senaste tjugo åren, belysta genom ringmärkningssiffror. - *Anser* 22: 141-144.
- Karlsson, J., Källander, H., Persson, K. & Svensson, S. 1986. Det svenska holkprojektet 1980-1984. Proc. Fifth Nordic Congr. Ornithol. Under tryckning.
- Karlsson, L. 1980. Kungsfågeln höstflyttning över Falsterbo: tidtabell, könskvot och årliga fluktuationer. - *Anser* 19: 139-146.
- Karlsson, L., Persson, K. & Walinder, G. 1985. Fotografisk dokumentation av ålders- och könsskillnader hos fåglar - målsättning, arbetssätt och exempel på resultat. - *Vår Fågelvärld* 44: 465-478.
- Lindskog, H. & Roos, G. 1979. Höststräckets förlopp hos blåmes *Parus caeruleus* och talgoxe *Parus major* vid Falsterbo 1973-1978. - *Anser* 18: 171-188.
- Lindström, Å. & Alerstam, T. In script. The adaptive significance of reoriented migration of Chaffinches *Fringilla coelebs* and Bramblings *F. montifringilla* during autumn in South Sweden.
- Pettersson, J. 1983. Vårsträcket av olika ålders- och könscategorier av rödhake *Eritacus rubecula* vid Ottenby. - Proc. Third Nordic Congr. Ornithol. 1981: 173-180.
- Pettersson, J. 1986. Ottenby fågelstation 1985. - *Calidris* 15: 7-24.
- Ralph, C.J. 1981. Age ratios and their possible use in determining autumn routes of passerine migrants. - *Wilson Bull.* 93: 164-188.
- Risberg, L. 1984. Fågelrapport för 1983. - *Vår Fågelvärld* 43: 461-492.

- Roos, G. 1984. Flyttning, övervintring och livslängd hos fåglar ringmärkta vid Falsterbo (1947-1980). - Anser, Suppl. 13.
- Roos, G. & Karlsson, L. 1981. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1980. - Anser 20: 99-108.
- Roos, G. & Karlsson, L. 1982. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1981. - Anser 21: 77-88.
- Roos, G., Karlsson, L., Persson, K. & Walinder, G. 1983. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1982. - Anser 22: 77-88.
- Roos, G., Karlsson, L., Persson, K. & Walinder, G. 1984. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1983. - Anser 23: 85-100.
- Roos, G., Karlsson, L., Persson, K. & Walinder, G. 1985. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1984. - Anser 24: 89-102.
- Sandberg, R. 1985. Bird orientation: The relative importance of celestial and geomagnetic cues during ontogeny and migration. Introductory paper no 36. University of Lund.
- Smith, H. & Nilsson, J.Å. In script. Partial migration in the Blue Tit *Parus caeruleus*: Pattern and progress.
- Staav, R. 1982. Åldersrekord för fåglar ringmärkta i Sverige. - Ringinform 5(2): 2-10.

Blåmes i en något tilltrasslad situation.

Summary

As in 1980-84, daily ringing of migrants (mainly passerines) was carried out at Falsterbo (55,23 N / 12,50 E), south Sweden, in spring and autumn 1985. The trapping efforts at the standard sites, Fyren (lighthouse garden) and Flommen (reed bed area)

are summarized in Table 1. Annual totals of all species are given in Appendix. Out of a grand total of 21 090 ringed birds, 97% were caught during the periods with standardized netting at Fyren and Flommen (A - C in Appendix).

A: Fyren 21 March - 10 June

The winter was cold in Europe, and small numbers could be expected in species wintering here. As shown in Fig. 1, this was also the case in some species, e.g. Troglodytes troglodytes, Erithacus rubecula and Regulus regulus, all nocturnal migrants. On the contrary, unexpectedly high numbers were recorded in Prunella modularis, Turdus philomelos and Fringilla coelebs (Fig. 1). In these species, effects of reoriented migration in connection with bad weather conditions are assumed to have caused the high number of birds caught (cf. autumn).

Among the long-distance migrants, 1796 Phylloscopus trochilus were caught, which is the second highest spring total in 1980-85. Above the average was also Sylvia communis (106 trapped, $\bar{x}$ 1980-84 = 74), while for instance Phoenicurus phoenicurus (94, $\bar{x}$ = 130) and Sylvia borin (56, $\bar{x}$ = 78) were below the average.

Out of 43 ringed Phylloscopus collybita 9 were of the nominate subspecies P. c. collybita. Most records in 1984-85 have been made after 10 May, and to show the increasing number of this ssp. all Phylloscopus collybita ringed after 10 May in 1965-85 are given in Fig. 2.

B: Fyren 21 July - 5 November

In autumn, Parus caeruleus was the most commonly ringed species (4054 out of 10 660). In Table 2 the age and sex distribution is shown for one year with few migrants (1983) and two years with eruptive migration (1984, 1985). In all three years, the predominance of juveniles and also of females is about the same.

Many Parus major were also ringed (1104). The age and sex distribution is given in Table 2, showing similar patterns to the ones in P. caeruleus.

Among other "eruptive species" 19 Dryocopus martius and 37 Nucifraga caryocatactes (15 N. c. caryocatactes, 22 N. c. macrohynchos) were ringed.

Most long-distance migrants were caught in numbers below the average, i.e. Phoenicurus phoenicurus (133 ringed, $\bar{x}$ 1980-84 = 366), Hippolais icterina (42, $\bar{x}$ = 72), Sylvia curruca (48, $\bar{x}$ = 89), S. borin (98, $\bar{x}$ = 281), S. atricapilla (36, $\bar{x}$ = 61), Phylloscopus trochilus (1653, $\bar{x}$ = 2303) and Ficedula hypoleuca (148, $\bar{x}$ = 208). Above the average was for instance Anthus trivialis (270, $\bar{x}$ = 193), of which 157 were ringed on the same day, 24 August.

In species migrating within Europe the tendency towards small numbers was more characteristic than in spring (cf. above), which is shown in Fig. 1. The number of Regulus regulus is the smallest autumn total during 1980-85. The sex ratio (male/female) was 0.79, which is the highest proportion of females ever recorded at Falsterbo. In years with many ringed Regulus regulus the proportion of females normally is much smaller than the one of males.

C: Flommen 21 July - 30 September

It has now been decided to extend the season at Flommen until 30 September, especially in order to cover the migration period of the Acrocephalus species in a better way. After three years of trial with a prolonged season at Flommen between 16 September and 10 October, the conclusion is that less than 3% of the most interesting species are caught in October (Tab. 3). Exceptions are Remiz pendulinus and Emberiza schoeniclus, but coverage of the whole migration season of these species requires trapping until the beginning of November. This is for various reasons not possible.

In Tab. 4 the numbers of ringed birds during the original period, C1 (21 July - 15

September), and the new, extended period, C₂ (21 July - 30 September) are given. C₁ can be compared with corresponding figures back to 1980, while C₂ only includes 1983-85.

In 1985 the trapping of *Acrocephalus scirpaceus* was close to the average (C₁ 2060, $\bar{x}$ 1980-84 = 2045, C₂ 2400). *Saxicola rubetra* and *Acrocephalus schoenobaenus* are showing a long-term decreasing trend, while *A. palustris* is increasing (Fig. 3). In *Remiz pendulinus*, 16 specimens were ringed, and another 9 ringed elsewhere in Scania were retrapped.

D: Trapping outside the standard scheme

During 12 nights between 18 September and 19 October, owls were trapped at Fyren. Only 3 *Asio otus* and 17 *Aegolius funereus* were caught (one *A. f.* ringed within ordinary trapping). Only 5 *Aegolius funereus* were young birds (Euring code 3), and 12 adults were determined as second year birds (Euring code 5).

Rare birds

Among rare birds ringed in 1985 were 1 *Turdus torquatus* (9 May, 5F), 1 *Acrocephalus paludicola* (14 September, 3), 1 *Phylloscopus trochiloides* (28 May, 5M), 2 *P. inornatus* (19 September, 3; 11 October, 3), 1 *P. collybita tristis* (21 May, 5F), 1 *Emberiza rustica* (6 October, 6F) and 1 *E. pusilla* (6 May, 5M).

Recoveries

Many *Parus caeruleus* were reported from Stignæs, SW Sealand, Denmark: 13 in the autumn of 1984 and 20 in 1985. One *Erithacus rubecula* was reported from Agadir, Morocco, being our most southern recovery of the species. From Algeria one *Acrocephalus scirpaceus* and one *Phylloscopus collybita* were reported. A 13 year old *Pica pica* was found dead near Falsterbo. This should be the oldest Magpie recorded in Sweden.

Lennart Karlsson, Karin Persson & Göran Walinder, Falsterbo fågelstation, Box 17, S-230 11 Falsterbo.

APPENDIX

Ringmärkta fåglar vid Falsterbo fågelstation 1985 fördelade på fångstlokaler. A = Fyren 21 mars - 10 juni. B = Fyren 21 juli - 5 november. C = Flommen 21 juli - 30 september (Obs. Utsträckt tid, se även Tab. 4). D = fångst utanför standardprogrammet. E = pull.

Number of birds ringed at Falsterbo Bird Observatory in 1985 distributed on different trapping sites. A = Fyren 21 March - 10 June. B = Fyren 21 July - 5 November. C = Flommen 21 July - 30 September (N.B. Extended time, see also Table 4). D = trapping outside the standard scheme. E = pull.

	A	B	C	D	E	Årssumma Ann. total
Knölsvan <i>Cygnus olor</i>	-	-	1	-	-	1
Sparvhök <i>Accipiter nisus</i>	2	105	50	19	-	176
Tornfalk <i>Falco tinnunculus</i>	-	-	1	1	-	2
Vattenrall <i>Rallus aquaticus</i>	-	-	1	1	-	2
Rörhöna <i>Gallinula chloropus</i>	-	-	1	-	-	1
Tofsvipa <i>Vanellus vanellus</i>	-	-	-	-	1	1
Skogssnäppa <i>Tringa ochropus</i>	-	-	1	-	-	1
Grönben <i>T. glareola</i>	-	-	2	-	-	2
Drillsnäppa <i>Actitis hypoleucos</i>	-	-	8	-	-	8
Skrattmås <i>Larus ridibundus</i>	-	-	1	-	-	1
Gök <i>Cuculus canorus</i>	3	1	-	-	-	4
Hornuggla <i>Asio otus</i>	1	-	-	3	-	4
Päruggla <i>Agolius funereus</i>	-	1	-	17	-	18
Nattskärva <i>Caprimulgus europaeus</i>	1	-	-	-	-	1
Tornsvala <i>Apus apus</i>	-	2	-	-	-	2
Göktyta <i>Jynx torquilla</i>	1	1	1	-	-	3
Spillkråka <i>Dryocopus martius</i>	-	19	-	-	-	19
Större hackspett <i>Dendrocopus major</i>	-	18	-	-	-	18
Mindre hackspett <i>Dendrocopus minor</i>	-	1	-	-	-	1
Bäcksvala <i>Riparia riparia</i>	-	-	96	-	-	96
Ladusvala <i>Hirundo rustica</i>	1	1	214	-	-	216
Hussvala <i>Delichon urbica</i>	-	-	6	-	-	6
Trädpiplärka <i>Anthus trivialis</i>	14	270	42	-	-	326
Ängspiplärka <i>A. pratensis</i>	-	21	4	2	-	27
Gulärta <i>Motacilla flava</i>	-	9	55	-	-	64
Sädesörta <i>Motacilla alba</i>	10	22	17	-	5	54
Gärdsmyg <i>Troglodytes troglodytes</i>	28	105	6	7	-	146
Järnsparv <i>Prunella modularis</i>	223	239	50	12	-	524
Rödake <i>Exithacus rubecula</i>	561	1216	27	27	-	1831
Näktergal <i>Luscinia luscinia</i>	17	12	1	-	-	30
Blåhake <i>L. svecica</i>	7	-	1	-	-	8
Svart rödstjärt <i>Phoenicurus ochruros</i>	8	3	-	-	-	11
Rödstjärt <i>P. phoenicurus</i>	94	133	1	3	16	247
Buskskvätta <i>Saxicola rubetra</i>	18	6	51	-	-	75
Stenskvätta <i>Oenanthe oenanthe</i>	3	16	13	-	-	32
Ringtrast <i>Turdus torquatus</i>	1	-	-	-	-	1
Koltrast <i>T. merula</i>	62	22	1	-	-	85
Björktrast <i>T. pilaris</i>	2	2	-	-	-	4
Tultrast <i>T. philomelos</i>	94	170	-	1	-	265
Rödvingetrast <i>T. iliacus</i>	15	10	-	-	-	25
Gräshoppsångare <i>Locustella naevia</i>	3	1	3	-	-	7
Vattensångare <i>Acrocephalus paludicola</i>	-	-	1	-	-	1
Sävsångare <i>A. schoenobaenus</i>	1	-	331	7	-	339
Kärrsångare <i>A. palustris</i>	18	5	176	-	-	199
Rörsångare <i>A. scirpaceus</i>	26	13	2400	121	-	2560

Härmsångare <i>Hippolais icterina</i>	43	42	5	-	3	93
Höksångare <i>Sylvia nisoria</i>	2	1	-	-	-	3
Ärtsångare <i>S. curruca</i>	102	48	3	-	-	153
Törnsångare <i>S. communis</i>	106	37	40	-	-	183
Irödgårdssångare <i>S. borin</i>	56	98	3	-	-	157
Svarthätta <i>S. atricapilla</i>	71	36	3	-	-	110
Lundsångare <i>Phylloscopus trochiloides</i>	1	-	-	-	-	1
Taigasångare <i>P. inornatus</i>	-	2	-	-	-	2
Grönsångare <i>P. sibilatrix</i>	17	16	-	-	-	33
Gransångare <i>P. collybita</i>	43	62	9	9	-	123
Lövsångare <i>P. trochilus</i>	1796	1653	1385	5	-	4839
Kungsfågel <i>Regulus regulus</i>	120	260	-	-	-	380
Brandkronad kungsfågel <i>R. ignicapillus</i>	1	-	-	-	-	1
Grå flugsnappare <i>Muscicapa striata</i>	14	54	-	-	-	68
Mindre flugsnappare <i>Ficedula parva</i>	5	9	-	-	-	14
Svartvit flugsnappare <i>F. hypoleuca</i>	46	148	3	4	33	234
Stjärtmes <i>Aegithalos caudatus</i>	1	-	-	-	-	1
Talltita <i>Parus montanus</i>	-	1	-	-	-	1
Iofsmes <i>P. cristatus</i>	-	1	-	-	-	1
Svartmes <i>P. ater</i>	-	10	-	-	-	10
Blåmes <i>P. caeruleus</i>	11	4054	36	81	48	4230
Talgöxe <i>P. major</i>	45	1104	2	10	85	1246
Nötväcka <i>Sitta europaea</i>	-	-	-	1	-	1
Trädkräpar <i>Certhia familiaris</i>	2	7	-	-	-	9
Pungmes <i>Remiz pendulinus</i>	-	-	16	-	-	16
Törnskata <i>Lanius collurio</i>	31	38	16	-	-	85
Nötskrika <i>Garrulus glandarius</i>	-	4	-	-	-	4
Skata <i>Pica pica</i>	-	2	2	-	-	4
Nötkråka <i>Mucifraga caryocatactes</i>	-	37	-	-	-	37
Kråka <i>Corvus corone cornix</i>	-	1	-	-	-	1
Stare <i>Sturnus vulgaris</i>	3	15	4	-	-	22
Gråsparv <i>Passer domesticus</i>	1	5	-	-	-	6
Pilfink <i>P. montanus</i>	-	20	1	-	-	21
Bofink <i>Fringilla coelebs</i>	216	111	1	-	-	328
Bergfink <i>F. montifringilla</i>	4	24	-	1	-	29
Grönfink <i>Carduelis chloris</i>	33	55	-	-	-	88
Steglits <i>C. carduelis</i>	-	9	-	-	-	9
Grönsiska <i>C. spinus</i>	438	151	6	13	-	608
Hämpling <i>C. cannabina</i>	10	17	-	-	-	27
Vinterhämpling <i>C. flavirostris</i>	-	32	-	-	-	32
Grönsiska <i>C. flammea</i>	11	1	-	-	-	9
Mindre korsnäbb <i>Loxia curvirostra</i>	-	2	-	-	-	2
Rosentink <i>Carpodacus erythrinus</i>	-	-	2	-	-	2
Domherre <i>Pyrrhula pyrrhula</i>	20	1	-	-	-	21
Gulspårv <i>Emberiza citrinella</i>	4	32	-	-	-	36
Videsparv <i>E. rustica</i>	-	-	-	1	-	1
Ovårgsparv <i>E. pusilla</i>	1	-	-	-	-	1
Sävsparv <i>E. schoeniclus</i>	36	36	191	101	-	364
<hr/>						
Totalt Total	4501	10660	5291	447	191	21090
Arter Species	58	68	50	23	7	93